

P. Vladimír Čermák byl vyslýchán v Uherském Hradišti a v Brně, aby byl záhy, stejně jako tisíce jiných odbojářů, odvečen do koncentračního tábora Mauthausen. Z tohoto tábora smrti, speciálně zaměřeného na likvidaci českých vlastenců, byl 30. května 1942 přemístěn jako vězeň pod číslem 30243 do koncentračního tábora Dachau. Zde se nad ním náš nebeský Otec smíloval a povolal jej na věčnost 7. října roku 1942.

V Otci Vladimíru Čermákovi odešel člověk, který za čtyři roky u nás vykonal obdivuhodné množství práce, muž příkladného vlastenectví, kněz jehož vlastnosti a mimořádné schopnosti nemohly být plně rozvinuty pro blaho farníků i obcí naší farnosti.

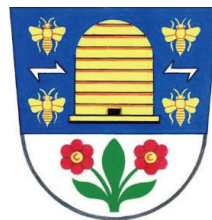
Památka oblíbeného kněze P. Vladimíra Čermáka je trvale připomínána od roku 1946, kdy byla na vlachovské faře umístěna pamětní deska na jeho počest.

Také na budově obecního úřadu ve Vlachovicích je jeho jméno vzpomenuito spolu s dalšími občany, kteří položili své životy za naši svobodu.

Občané a obecní zastupitelstvo obce Vlachova Lhota se rozhodli pro trvale připomenutí památky důstojného pana faráře Vladimíra Čermáka udělením Čestného občanství obce dne 1. května roku 2019.

ČEST JEHO PAMÁTCE

Zdroj:
P. F. Matýsek, Kronika farnosti Vlachovice I., r. 1955
<http://www.novyhrozenkov.cz/>

Vydala:
Městská knihovna ve Slavičíně,
a obec Vlachova Lhota,
květen 2019
náklad: 50 ks
text: © PhDr. Ladislav Slámečka, 2019
grafická úprava © František Slovák, 2019

P. Vladimír Čermák

duchovní správce naší farnosti
Čestný občan obce Vlachova Lhota
in memoriam

Dne 7. října 1942, ve věku jednačtyřiceti let, zemřel vyčerpán hladem a trýzněním v nacistickém koncentračním táboře Dachau P. Vladimír Čermák, duchovní Otec naší farnosti.

Ve své smrti následoval příkladu Krista, kdy dobrý pastýř obětuje svůj život za své ovce.

P. Vladimír Čermák se narodil 5. dubna 1901 jako první dítě Augustinu Čermákovi a jeho manželce Marii, rozené Varmužové. Rodina žila v chudých poměrech-otec byl chalupníkem a nádeníkem- v obci Tupesy čp. 170.

P. Vladimír Čermák byl vysvěcen na kněze 3. března 1928. V roce 1932 nastoupil jako kaplan v Novém Hrozenkově. Díky neobyčejně širokým zájmům, mimořádným organizačním schopnostem a touze mladého kněze být co nejvíce prospěšný svým bližním se zanedlouho stal předsedou Československé strany lidové okresu Vsetín a místopředsedou krajské lidové rady v Moravské Ostravě. Miloval sport a bylo jen logickým vyústěním jeho temperamentní osobnosti, že se záhy uplatnil v roli okrskového starosty Orla.

Kaplan Vladimír Čermák byl v roce 1935 iniciátorem položení základního kamene pro cyrilometodějskou kapli na hřebenech Javorníků. Na tato místa pak se na svátek Cyrila a Metoděje konaly pod jeho vedením pěší poutě, v nichž se do dnešních dnů úspěšně v Novém Hrozenkově pokračuje.

P. Vladimír Čermák se v očích valašského lidu stal známým a uznávaným národním buditelem a horoucím vlastencem. Po příchodu do Nového Hrozenkova se zejména za jeho značného přičinění započalo s budováním Lidového domu, v němž byl velký kulturní sál, restaurace, hotel a kino. Budova měla sloužit orelské jednotě k tělovýchovným i vzdělávacím účelům a jako zázemí pro ochotnické divadlo. Když P. Vladimír v roce 1937 odcházela do vlachovské farnosti, zanechal po sobě tuto náročnou stavbu plně dokončenou a bez dluhů.

Především však, podle pamětníků, zanechal P. Vladimír Čermák v duších a srdcích zdejších obyvatel mimořádně výraznou stopu. Svědčí o tom mimo jiné, že během jeho příkladného působení bylo v Novém Hrozenkově nebývale mnoho chlapců pokřtěno jménem Vladimír.

Na vlachovskou faru nastoupil 9. prosince 1937 a farářem se stal v listopadu 1938. První dny mu v jeho osamocení hodně pomáhal kostelník pan Alois Kubíček a pan Augustin Šimoník.

Jakmile se jen trochu zabydlel, hned začal s elánem přemýšlet, jak vhodně přestavět kostel a rozšířit hřbitov.

Před Vánoci roku 1938 se zasloužil o přivedení elektřiny do obce, alespoň pro několik usedlostí včetně kostela, když obecní zastupitelstvo jeho myšlenku nepodpořilo.

Protože byl výmluvný a strhující kazatel, hned od počátku svého působení v naší farnosti svou pozornost velmi úspěšně zaměřoval zejména na mladou generaci, neboť v ní oprávněně viděl budoucnost.

Snažil se zde co nejvíce rozvinout bohatý společenský, spolkový a kulturní život. Sám šel příkladem, ať už jako režisér divadelních ochotníků nebo zakladatel charitativního kina či sportovního klubu - kopané.

Pro nejširší veřejnost zpřístupnil vysílání československého rozhlasu, když umísťoval rozhlasový přijímač do okna fary. Neopomínal ani tištěné informace, vydával „Věstník farnosti vlachovské“, což byl v době okupace velmi nebezpečný počin.

Díky mimořádné osobnosti, již nepochybně P. Vladimír Čermák byl, rovněž tak i narůstajícím okupačním útlakem, se zvyšoval počet lidí toužících po slově Božím. Kostel svou velikostí nestačil, což Otce Vladimíra vedlo k aktivitě směřující k přístavbě kostela ze severní strany chrámové lodi.

Velkou bolestí farnosti se také čím dál více jevil kapacitně nevyhovující hřbitov. Proto se svými představenými projednal darování poloviny farního pozemku pro založení nového hřbitova. Ten byl P. Vladimírem Čermákem dne 28. srpna 1941 slavnostně posvěcen.

Ve škole vynikaly katecheze tohoto kněze srdečností a pamětníci se shodují, že do té doby to bylo pravděpodobně nejdokonalejší vyučování náboženství v naší farnosti vůbec.

Otec Vladimír zavedl v našem chrámu sv. Michala také půlnoční mši svatou. Dříve museli věřící docházet na tuto mši až do vzdálených Valašských Klobouk.

Nacistická okupace a vyhlášení protektorátu Čechy a Morava byly události, které velice těžce zranily vlastenecké cítění tohoto obrozeneckého kněze. Při výuce náboženství ve škole na Vlachové Lhotě se velmi sblížil se stejně horlivým vlastencem jakým byl on sám. Byl jim řídicí učitel Stanislav Janeček, kapitán v záloze, okresní velitel vojenské odbojové organizace Obrana národa, zodpovídající mimo jiné i za vybudování převaděčské sítě z Moravy na Slovensko.

Otec Vladimír poskytoval na své faře ubytování odbojářům prchajícím z protektorátu na jejich cestě do čs. zahraniční armády až do poloviny listopadu 1941. Místní vlachovský četník, Číhal, který zradil český národ, horlivě spolupracoval s gestapem a P. Vladimíra Čermáka mu udal.

Gestapo zatkl jeho místní spolupracovníky, hajného Josefa Svechu a jeho syna Jana. Aby nebylo pobouřeno veřejné mínění, nebyl spolu s nimi náš kněz odvezen. Byl však vyzván, aby se v sobotu 22. listopadu 1941 dostavil na služebnu gestapa do Uherského Hradiště. Ve zlém předtuše nastoupil ráno v Bohuslavicích nad Vlárí do vlaku, jímž se už ke stejnému cíli vydal pan Rudolf Hnaníček ze Štítné nad Vlárí, taktéž jeden ze spolupracovníků kpt. Stanislava Janečka.

